

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/110/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817209274
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7817209274.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a členiek senátu JUDr. Evy Fetkovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Žilina, Hodžová 11, IČO: XX XXX XXX proti žalovanej V. L., nar XX.X.XXXX, bytom I., Z. XX, o zaplatenie 2.722,87 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 24.11.2017 č.k. 9Csp/171/2017-61 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku v časti o povolení splácať priznanú sumu 2.137,27- eur s príslušenstvom v splátkach, vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej iba súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom rozhodol týmito výrokmi:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 2.137,27 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 10.10.2017 do zaplatenia s tým, že súd p o v o ľ u j e žalovanej splácať dlh v splátkach po 30,- eur mesačne, vždy do 25.-eho dňa toho - ktorého mesiaca, počnúc od nasledujúceho mesiaca po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku do úplného splatenia dlhu, pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 52 % zo strany žalovanej s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Rozsudok odôvodnil tým, že sporové strany uzavreli dňa 18.2.2016 úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej peňažné prostriedky vo výške 3.000,-eur. Túto zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú sa aplikujú ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ) a ustanovenia zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Keďže ide o zmluvu spotrebiteľskú, neriadi sa režimom Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie zistil, že zmluva je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, pretože neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedená výška anuitnej splátky 49,08 eur a je v nej uvedený celkový počet splátok 96. Z toho však nevyplýva, aká je výška splátok istiny, splátok úrokov a aká je výška splátok ďalších poplatkov. Žalobca totiž do predmetnej úverovej zmluvy uviedol iba celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jej jednotlivé zložky. Z tohto dôvodu poskytnutý spotrebiteľský úver sa v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie sa oboznámil s prehľadom splátok zaplatených žalovanou za úhradu úveru, z ktorého zistil, že žalovaná na úhradu čerpaného úveru v sume 2.850,-eur uhradila v splátkach sumu 712,73 eur. Po zohľadnení časti úveru uhradeného žalovanou

predstavuje neuhradený zostatok úveru 2.137,27 eur, preto súd žalovanú zaviazal na zaplatenie tejto sumy. Zaviazal ju tiež na zaplatenie úrokov z omeškania s úrokom vo výške 5% v súlade s ust. § 517 ods. 2 OZ od 10.10.2017, teda odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej. Žalobca totiž nepreukázal, že doručil žalovanej výzvu na plnenie pred týmto dátumom. Vzhľadom na osobné, majetkové a zárobkové pomery povolil žalovanej splácať dlh v splátkach po 30,-eur. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

3. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, a to proti výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a proti rozhodnutiu, ktorým súd umožnil žalovanej uhradiť dlh v mesačných splátkach. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného nahradiť dlžnú sumu a trovy konania.

4. V dôvodoch odvolania uvádza, že sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch. K tomu uvádza, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky a preto niektoré z náležitostí, ktoré má zmluva obsahovať sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v obchodných podmienkach. Výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené priamo v texte zmluvy. Uvedením výšky anuitnej splátky, termínom splatnosti prvej anuitnej splátky, počtom anuitných splátok a termínom ich splatnosti. Zároveň bod 2.5.3 Obchodných podmienok popisuje anuitné splácanie. Počet a termín splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. To platí aj pre údaj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, lehoty a podmienky ich úhrady, vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov. Anuita a anuitné splácanie je definované ako pravidelné plynutie pevne stanovených platieb počas určitej špecifikovanej doby. Výška, počet a termíny splátok poplatkov je zrejmá už v čase uzavretia zmluvy, sú uvedené v texte zmluvy a ostatné poplatky sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou všeobecných obchodných podmienok a tým aj súčasťou zmluvy. Žalobca upriamuje pozornosť na rozsudok Súdneho dvora európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej v zmysle ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne, alebo na inom trvalom nosiči. Zároveň poukazuje na ďalšiu časť odôvodnenia tohto rozsudku, že smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia zároveň bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej úprave. Odvolateľka v ďalšej časti odvolania poukazuje na aktuálne rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, Krajského súdu v Trenčíne, Krajského súdu v Banskej Bystrici a Krajského súdu v Bratislave. K údaju o skladbe splátky navyše dodáva, že zo zmluvy je zrozumiteľne jasné, že splátka vo výške 49,08 eur pozostáva z poplatku za poistenie vo výške 1,20 eur, z úroku 12% ročne a je pochopiteľné, že zvyšok tvorí istina. K rozhodnutiu súdu prvej inštancie o povolení splácať priznaný dlh v splátkach odvolateľ uvádza, že žalovaná získala možnosť splácať úver za výhodnejších podmienok, ako má dohodnuté v zmluve. Takéto rozhodnutie by bolo motiváciou pre klientov banky, aby porušovali svoje zmluvné povinnosti, pretože ich porušením v konečnom dôsledku získajú takmer rovnakú splátku a rovnako výhodné postavenie ako pôvodne zmluvne dohodnuté. Výkon práva, ktorý motivuje neplnenie zmluvných povinností nie je v súlade so spravodlivou ochranou porušených práv. V tejto súvislosti poukazuje tiež na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Žiline. Žalobca si dovoľuje poznamenať, že posúdenie finančných možností žalovanej pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Odvoláva sa aj proti rozhodnutiu o náhrade trov konania vzhľadom na podané odvolanie.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po preskúmaní podmienok prípustnosti odvolacieho konania prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), následne preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je v plnom rozsahu dôvodné.

7. Odvolateľ vo veci uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, ktorý spočíva v tom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávnym právnym posúdením je situácia, keď konajúci súd neaplikoval na zistený skutkový stav príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu právnu normu, obsah zvolenej právnej normy nesprávne interpretoval alebo použítu právnu normu aplikoval na zistený skutkový stav nesprávnym spôsobom.

8. Odvolací súd konštatuje, že odvolaním nebol napadnutý výrok č. I. napadnutého rozsudku v tom rozsahu, v ktorom žalovaná bola zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 2.137,27 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 10.10.2017 do zaplataenia. Túto časť rozhodnutia odvolací súd nepreskúmaval. Z výroku č.I. preskúmaval iba rozhodnutie o spôsobe zaplataenia priznanej sumy, teda rozhodnutie o povolení splácať priznanú sumu v splátkach.

9. Odvolací súd sa preto najskôr bude zaoberať touto časťou napadnutého výroku. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neodôvodnil svoj výrok, ktorým zaviazal žalovanú splácať priznanú sumu v finančných splátkach po 30,-eur mesačne.

10. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je 3 dní a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

11. Uvedené ustanovenie v sebe zahŕňa aj možnosť povoliť zaplataenie peňažného plnenia v splátkach. Pri rozhodovaní o poskytnutí možnosti zaplatiť dlh žalovaného v splátkach musí vychádzať konajúci súd z okolností daného prípadu, napr. zo sociálnej a rodinnej situácie, zdravotného stavu a pod. Na druhej strane tu však existuje právo toho, ktorému bolo súdnym rozhodnutím právo priznané, aby mu plnenie bolo skutočne zaplataené v primeranom čase. Až skutočným zaplataením priznaného plnenia totiž dochádza k zániku dlhu. Súčasťou práva na súdnu ochranu je aj rozhodnutie súdu o podmienkach splnenia priznanej pohľadávky, preto je súd povinný stanoviť primerané podmienky splátok a ich zročnosť tak, aby skutočne a reálne došlo k uspokojeniu právoplatne priznaného nároku žalobcu.

12. Odvolateľ namieta, že súd prvej inštancie tým, že umožnil žalovanej splácať priznanú sumu v splátkach po 30,-eur mesačne jej vytvoril výhodnejšie podmienky, ako mala pri uzatvorení úverovej zmluvy. Táto námietka je dôvodná, rovnako ako aj objektívna skutočnosť, že súd prvej inštancie neuviedol žiadne dôvody, ktoré ho viedli k umožneniu splácať priznanú sumu v splátkach po 30,-eur mesačne. Odvolací súd preto výrok rozsudku v tejto časti zrušil.

13. Odvolací súd sa ďalej zaoberal odvolacími námietkami žalobcu vo vzťahu k výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že dôvodom pre zamietnutie žaloby bol výlučne ten dôvod, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvárania zmluvy, teda ku dňu 18.2.2016. Podľa názoru súdu prvej inštancie absencia tejto náležitosti spôsobuje následok podľa § 11 ods. 1 písm. b/ uvedeného zákona, teda že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd preskúmal tento záver súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, pretože ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy nevyložil eurokonformne, teda tak, aby výklad uvedeného ustanovenia rešpektoval ustanovenia smernice č. 2008/48/ES z 3.4.2008 o zmluve o spotrebiteľskom úvere.

14. Ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovala aj náležitosť, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a ich poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradaovať k jednotlivým nedostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splataenia.

15. Otázku výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. l/ citovaného zákona riešil vo svojej judikatúre Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 3Cdo 146/2017 z 22.2.2018 a následne aj v rozhodnutí 3Cdo 96/2018 zo 17.4.2018. Z oboch rozhodnutí vyplýva záver, že zákon č. 129/2010 Z.z. predstavuje úplnú transpozíciu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES do slovenského právneho poriadku. Smernica, ako špecifický prameň práva Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli účel sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu

smernice uskutočniť spôsobom zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Vychádzajúc zo záveru, že zákonom č. 129/2010 Z.z. bola transponovaná smernica v celom rozsahu, zámerom zákonodarcu bezpochyby nebolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zákona bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. Toto je skutočnosť, na ktorú musí vziať vnútroštátny súd zreteľ pri aplikácii a interpretácii tohto ustanovenia. V tejto súvislosti dospel Najvyšší súd SR v citovaných rozhodnutiach k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich presne uvádzali rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Za použitia tohto eurokonformného výkladu je potrebné dospieť k záveru, že citované zákonné ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Ani z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. nevyplýva, že by úmyslom zákonodarcu bolo sprísnenie požiadavky zakotvenej v smernici, teda aby zmluva o úvere obsahovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Odvolací súd preto zhodne s názorom Najvyššieho súdu SR konštatuje, že ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zákona neupravuje požiadavku, ktorá by bol odlišná od toho, čo je vymedzené v článku 10 ods. 2 písm. h/ Smernice.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s.z. a aa/.

17. Používajúc právne závery z vyššie citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a vychádzajúc z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere konštatuje odvolací súd, že v zmluve bola dohodnutá výška anuitnej splátky vo výške 49,08 eur, termín splatnosti prvej splátky, počet anuitných splátok 96 a splatnosť každej anuitnej splátky mesačne v 20. deň kalendárneho mesiaca, ako aj termín konečnej splatnosti úveru dňa 20.2.2014. Z toho je potrebné vyvodiť, že zmluva obsahuje potrebné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Preto niet dôvodu na právny záver, že ide o úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona.

18. Vzhľadom na nesprávne právne posúdenie veci odvolací súd zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a rovnako aj v súvisiacom výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a v rozsahu zrušenia, vrátane zrušenia výroku o povolení splatnosti právoplatne priznanej časti istiny a príslušenstva vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. V ďalšom konaní súd prvej inštancie rešpektujúc právne názory odvolacieho súdu preskúma opätovne po skutkovej a právnej stránke uplatnený nárok žalobcu a vo veci opätovne rozhodne.

20. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku náhrady trov konania, resp. odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.